

§ 233, skal denne have ret til at benytte sig af indsigelser og ansvarsbegrænsninger, som bortfragteren kan påberåbe sig. Det samlede ansvar for bortfragteren og de nævnte personer skal ikke i noget tilfælde overstige den grænse, som fremgår af § 120.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 kan ikke benyttes af den, om hvem det bevises, at han har forvoldt tabet eller skaden forsætligt eller groft uagtsomt og med forståelse af, at skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

§ 123. Udføres en befordring helt eller delvis af en anden end bortfragteren, forbliver denne dog ansvarlig, som om han selv havde udført hele fordringen. Bestemmelserne i dette kapitel finder herved tilsvarende anvendelse. Dette gælder også, efter at konnossement er udstedt.

Stk. 2. Ved befordring, som udføres med skib, er den, som udfører befordringen, ansvarlig for sin del af befordringen efter samme bestemmelser som bortfragteren. § 122 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Bortfragteren og den, som er ansvarlig efter stk. 2, hæfter solidarisk, og det samlede ansvar kan ikke overstige de i § 120 fastsatte ansvarsgrænser.“

6. § 128 affattes således:

„§ 128. Dersom fragtaftalen gælder et bestemt skib og dette går tabt eller bliver erklæret for uistandsætteligt, er bortfragteren ikke forpligtet til at udføre befordringen.“

7. § 129, stk. 1, affattes således:

„§ 129. Er en del af rejsen udført, når befragtningen hæves efter § 126, eller falder bortfragterens pligt til at udføre befordringen bort efter § 128, kan han kræve afstandsfragt for gods, der er i behold.“

8. § 130 affattes således:

„§ 130. Opstår der som følge af, at skibet går tabt eller bliver erklæret uistandsætteligt, eller i øvrigt som følge af forsinkelse på bortfragterens side tab, som ikke omfattes af § 118, finder bestemmelserne i § 118 tilsvarende anvendelse.“

9. § 135 affattes således:

„§ 135. Viser det sig, efter at fragtaftalen er indgået, at udførelse af rejsen vil medføre

fare for skibet eller godset som følge af krig, blokade, oprør, borgerlige uroligheder, sørøveri eller andet væbnet overfald, eller at faren herfor er blevet væsentligt forøget, kan såvel bortfragteren som befragteren hæve fragtaftalen uden pligt til at betale erstatning, selv om rejsen er begyndt. Den, som vil hæve fragtaftalen, skal give meddelelse herom uden ugrundet ophold. Undlader han dette, skal han erstatte den deraf følgende skade.

Stk. 2. Kan faren afværges ved, at en del af godset bliver tilbage eller losses, kan fragtaftalen kun hæves, for så vidt angår denne del. Bortfragteren kan dog, når det ikke medfører skade for anden befragter, hæve fragtaftalen i dens helhed, medmindre på opfordring erstatning for fragttab og anden skade betales eller sikkerhed stilles derfor.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 129 og 134, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.“

10. Overskriften foran § 151 og §§ 151 og 152 affattes således:

„IV. Konnossement.

Indhold.

§ 151. Ved et „konnossement“ forstås et af bortfragteren eller på hans vegne underskrevet dokument, hvori det erkendes, at gods er modtaget til befordring eller indlastet, samt hvori arten og mængden heraf er angivet, forudsat at dokumentet betegnes som konnossement eller angiver, at godset kun vil blive udleveret mod dokumentets tilbagelevering.

Stk. 2. Et konnossement skal angive dag og sted for udstedelsen og afladerens navn. Et modtagelseskonnossement skal angive stedet for modtagelsen af godset. Et ombordkonnossement skal angive skibets navn og nationalitet og sted for lastningen.

§ 152. I konnossementet skal på afladerens forlangende optages oplysninger om:

- 1) godsets nærmere angivne art og dets vægt, mål eller stykketal efter afladerens skriftlige opgivelse,
- 2) de nødvendige identitetsmærker, således som de skriftligt opgives af afladeren, før lastningen af godset begynder, dog kun for så vidt de er tydeligt anbragt på godset eller indpakningen på en sådan måde, at de under admin-